

Ποιοι πάνε στα προσκυνήματα; (Μαρία Λουπίδου)

/ Πεμπτούσια

Βγαίνοντας από τον Ι. Ναό Ευαγγελισμού Ευόσμου, συνάντησα μια συμφοιτήτρια. «Ήρθες για την Παναγία;» με ρώτησε. Πριν προλάβω να απαντήσω συνέχισε: «Δεν το έχουμε πει στους δικούς μας ακόμα, αλλά, την ημέρα που ήρθε η Παναγία στον Εύοσμο, πήγαμε στον γιατρό, και μας είπε πως θα γίνουμε γονείς! Ήταν κάτι που το θέλαμε τόσο καιρό!» Η χαρά της έφτανε μέχρι τον ουρανό. Τα μάτια της έλαμπαν. Μιλούσε με όλη την ύπαρξή της γεμάτη από ευγνωμοσύνη προς την Παναγία. Η πίστη της εκδηλωνόταν πηγαία σαν ζωντανό νερό που ρέει. Ήταν ήδη μητέρα και δεν είχε καμία αμφιβολία για την βοήθεια της Παναγίας Μητέρας στην ζωή της.

Η Τίμια Ζώνη της Παναγίας τέθηκε σε προσκύνηση στον Ι. Ναό Ευαγγελισμού Ευόσμου για έξι ημέρες στο τέλος του Οκτωβρίου (έως τις 29/10). Σε ένα κλίμα χαράς, ευφροσύνης, φωτεινής διάθεσης και κατάνυξης, χιλιάδες ανθρώπων πέρασαν για να την προσκυνήσουν. Την Θεία Λειτουργία ακολουθούσαν Παρακλήσεις και Αγρυπνίες. Στις 6 το πρωί που άνοιγε ο Ναός πλήθος κόσμου ήταν ήδη εκεί περιμένοντας να προσκυνήσει.

Ήταν άνθρωποι που πιστεύουν. Άνθρωποι που νιώθουν ότι η ευλογία της Παναγίας επιτελεί αλλαγές στην ζωή τους. Άνθρωποι που έχουν πόνο. Όχι μόνο σωματικό αλλά και ψυχικό. Άνθρωποι που υποφέρουν και ελπίζουν σε βοήθεια. Αλλά και άλλοι που θέλουν να Της αποδώσουν τιμή. Άλλοι που θέλουν να εκφράσουν ευγνωμοσύνη και εκείνοι που νιώθουν την αξία της και επειδή δεν έχουν συχνά την ευκαιρία να την προσκυνήσουν - αφού φυλάσσεται στο Άγιον Όρος - θέλησαν να το κάνουν με χαρά. Είναι θαυμαστό και ζηλευτό αυτό το αίσθημα των ανθρώπων να επιθυμούν να βρεθούν μπροστά στην εικόνα της Παναγίας και σε ένα κειμήλιο της επίγειας ζωής της, να ακουμπήσουν τα χείλη τους και να θέσουν την ψυχή τους σε προσκύνηση. Πέρα από εκδήλωση της πίστης τους είναι και άνοιγμα της καρδιάς τους.

Όλοι οι άνθρωποι αυτοί, δεν εκλογικεύουν το βίωμά τους. Δεν τους ενδιαφέρει να απαντήσουν σε ερωτήσεις ύπαρξης του Θεού γιατί δεν έχουν τέτοιες αμφιβολίες. Ζουν αληθινά βάζοντας οι ίδιοι τον Θεό στην ζωή τους. Αφιερώνουν χρόνο από την ημέρα τους και ταξιδεύουν ίσως από μακριά για να βρεθούν στον συγκεκριμένο τόπο και χρόνο. Ζουν κάτι που άλλοι δεν το βιώνουν. Κάνουν μια ελεύθερη και σωτήρια επιλογή. Και η επιλογή τους αυτή τους δικαιώνει.

Το σύνθημα των εθελοντών που βοήθησαν στην οργάνωση και την εξυπηρέτηση των χιλιάδων που έφτασαν στον Ιερό Ναό ήταν: Διακονούμε το Θαύμα. Και είδαν πολλά θαύματα να γίνονται και άκουσαν πολλούς ανθρώπους να περιγράφουν τον

πόνο και την προσμονή τους για το θαύμα. Οι εθελοντές απλά ανέβαζαν και κατέβαζαν την μπάρα που κρατά σε τάξη τους προσκυνητές, καθάριζαν τον ναό, φρόντιζαν να υπάρχουν φρέσκα λουλούδια, εξυπηρετούσαν όσους ήθελαν να ζητήσουν κάτι ειδικό, μοίραζαν κεράσματα. Στην ουσία, ήταν ευρηματικοί στον τρόπο με τον οποίο εκδήλωναν την αγάπη τους και γινόταν έτσι μέτοχοι στο πανηγύρι.

Τέτοιοι άνθρωποι πάνε στα προσκυνήματα. Τόσο ίδιοι και τόσο διαφορετικοί. Άνθρωποι που μπορούν και ζουν το θαύμα!

